

Dos anys de govern de transformació

Estem a l'equador del mandat i és moment de fer un balanç provisional. Un balanç que per força ha de començar per les dificultats trobades en posar el peu al govern, pel fet de voler capgirar una administració rovellada que ha passat un període de foscor, on ressona el Cas Mercuri i amb moltes resistències internes davant la possible inestabilitat d'un govern inexpert i molt divers. Part del personal tècnic hi ha posat tota la carn a la graella, però d'altres han preferit nedar i guardar la roba, pensant en una eventual tornada del PSC.

El nou govern ha hagut de prendre consciència, doncs, de la complexitat i la lentitud dels procediments administratius, reorganitzar les àrees i començar a implantar protocols de transparència i de corresponsabilitat.

Ara, però es comencen a veure els primers fruits de la feina feta, fruits que han de servir també per trencar la sensació de desànim pels comentaris de què res no ha canviat a la ciutat. Ja s'han començat a fer actuacions importants de manteniment de l'espai públic, han finalitzat les obres de la Bassa, s'ha arrencat el compromís del soterrament dels FGC, s'han suprimit les unitats especials de la Policia Municipal per dedicar més efectius a la policia

de proximitat, s'ha anunciat el Pla de memòria històrica simbolitzat per la retirada del monument que honorava l'alcalde franquista J.M. Marcet, s'han imposat les primeres sancions a empreses subministradores i s'han implantat polítiques d'eficiència en el cobrament d'impostos.

En aquests dos anys també s'han fet molts documents i estudis per tirar endavant polítiques de transformació i per posar ordre on abans hi havia arbitrariedad. Per exemple s'han aprovat el Reglament de cessió de locals que vol garantir la transparència i l'equitat en la relació entre Ajuntament i entitats, l'Ajuntament s'ha personat en el Cas Mercuri i s'han municipalitzat els serveis de Grua i de Zona blava.

Queda molta feina a fer, certament. Ja s'ha anunciat el programa extraordinari d'inversions que implicarà la renovació de la flota d'autobusos i de vehicles municipals, molt envellits i contaminants, actuacions de millora en el Parc del Nord i el centre de la ciutat, o la construcció d'habitatge públic de lloguer. Cal aprofitar aquests dos anys per donar compliment al Pla de mandat i al màxim de les propostes que conformaven els programes de govern de les forces que formen el govern.

De la desmemòria a la hipocresia

Hi ha persones i entitats que durant 16 anys han guardat un silenci –a voltes còmplice, a voltes covard– davant determinades polítiques del govern del PSC contràries a l'interès públic. Ara, però han despertat i s'han erigit en defensores del patrimoni de la ciutat.

Per la nostra part, són ben vingudes. Mai no serem prous per defensar la identitat i el patrimoni de la ciutat, però no acceptem la hipocresia ni la desmemòria.

Els mateixos que van participar activament en la destrucció de patrimoni, com l'exregidor de Cultura (és un dir) Lluís Monge, s'atreveixen ara a demanar la conservació d'Artèxtil, fàbrica que va ser objecte d'una operació especulativa acordada entre el govern Bustos encarnat per l'inefable Juan Carlos Sanchez i la propietat, la família Garcia-Planas Marcet –ara també defensors de la pervivència del conjunt industrial, obviant el bon pessic que en van treure al vendre-la.

Entitats que ara se sumen també a la campanya de salvació de l'Artèxtil, com la Fundació Bosch i Cardellach, no van moure un dit ni una lletra per fer al·legacions a la Modificació de Pla General l'any 2008, ni van alçar la veu per evitar l'operació. L'Entesa per Sabadell sí que ho va fer. I totes les nostres al·legacions van ser rebutjades. No s'hi val venir ara a exigir al nou govern canvis impossibles, cal ser-hi sempre amatent i fer les propostes i demandes quan toca, quan el procediment urbanístic ho permet, no quan estan a punt d'enderrocar la nau, a no ser que es tracti d'una estratègia per a posicionar l'opinió pública contra l'actual govern municipal. Per cert, intencionadament s'ha donat a entendre que tot l'Artèxtil anava a terra, res més lluny de la realitat.

Però el més indignant en determinades entitats és la defensa aferrissada del monument que "honorava" fins fa unes setmanes l'alcalde franquista José Maria Marcet. És inaudit que aquest monument hagi perviscut a la nostra ciutat fins l'any 2017, fins i tot un cop aprovada la Llei de Memòria Històrica, però són aquestes actituds retrògrades i contràries als valors democràtics les que expliquen per què hi era. Per les entitats acomodades de la ciutat un feixista que va ser alcalde durant 20 anys encara mereix un homenatge?

El passat 12 de maig el govern de la Generalitat i el govern municipal van anunciar el compromís per a finançar el soterrament dels 400 metres pendents dels FGC. La previsió és que s'iniciïn els treballs a la tardor d'enguany i finalitzin a la primavera del 2019.

Soterrament FGC: Finalment!!!

El soterrament de les vies fins passat el Passeig de Can Feu comportarà una important millora pels veïns i veïnes de Can Feu i Gràcia i pel conjunt de la ciutat. Eliminar l'actual barrera de les vies permetrà una mobilitat normalitzada, dignificar l'espai públic, afavorir les relacions veïnals, socials i econòmiques i la connexió de la ciutat amb el futur Parc de Can Feu.

Es tracta d'una molt bona notícia llargament esperada, des que la Generalitat va acceptar les al·le-

gacions que l'Entesa per Sabadell va presentar en aquest sentit l'any 2006. Després, un llarg procés ple d'alts i baixos, plens de promeses i decepcions.

Per assolir aquest compromís ha estat clau el treball i la lluita veïnal a través de la *Plataforma Soterrament FGC* Ara i la implicació del nou govern municipal.

Confiam que els terminis previstos de l'obra s'acompleixin i que la ciutat pugui gaudir d'una important millora ben aviat.

Castell de Can Feu: un nou espai per a la ciutat

El Ple municipal del mes de maig va aprovar inicialment un conveni amb la propietat de la finca del Castell de Can Feu segons el qual passa a ser de titularitat municipal. El conveni, bàsicament, acorda el següent:

Anular el conveni de 2006 signat amb Manuel Bustos i el seu annex de 2009, segons el qual es requalificava una zona industrial per fer-hi oficines i comerços amb un considerable benefici pels seus propietaris, la societat Mas Duran SA.

L'Ajuntament expropia la finca del Manso Feu per un import de 24.798 euros, que és l'import dels IBI impagats durant anys per part de la propietat a l'Ajuntament i **mai reclamats** per l'anterior govern municipal.

Amb aquest nou conveni es posa fi a una llarga etapa de més d'11 anys d'una operació impulsada pel govern socialista que beneficiava els interessos privats i perjudicava els municipals, a més de fer creure falsament que el castell

era de la ciutat, tan sols per donar compliment als capricis megalòmans de Manuel Bustos.

Amb l'aprovació definitiva el castell de Can Feu passarà a ser de la ciutat. Lamentablement en un estat de semiruïna que comportarà una important despesa de manteniment. Però el més important a partir d'ara serà trobar un ús que encaixi amb les particularitats de ser un edifici catalogat i endegar el Parc de Can Feu amb la recuperació modesta del que havia estat l'emblemàtic Bosc de Can Feu.

S'aprova el Reglament d'habitatges d'emergència

El Ple municipal va aprovar al maig el *Reglament d'adjudicació d'habitatges per a emergències econòmiques i socials*, una iniciativa valenta del govern municipal per fer front a la situació de vulnerabilitat i emergència social que viuen moltes persones. Els seus elements més destacats són:

- La universalització de l'accés a l'habitatge d'emergència
- La vinculació d'un acord social al contracte de lloguer
- L'obtenció de dades reals sobre la demanda existent i concreció dels recursos habitacionals

Retirada del monument a José Maria Marcet

Gairebé 40 anys després de la restitució de la democràcia, el passat 29 de maig el govern de la ciutat va retirar el monument que encara homenatjava l'excalde franquista José Maria Marcet, de la plaça que encara duu el seu nom.

Un acte de justícia, de restitució democràtica, que, segons va anunciar l'alcalde, és l'inici d'un procés per revisar el nomenclàtor i retirar de l'espai públic tots aquells noms d'alcaldes franquistes i de la dictadura de Primo de Rivera.

Confiam que el govern municipal emprengui una revisió profunda del nomenclàtor i que s'hi afegeixin personatges mereixedors del record ciutadà, topònims, oficis o altres elements que formen part de la història de Sabadell. Un procés que cal fer en el marc d'un debat ampli amb la participació del teixit associatiu de la ciutat.

QUI ERA José Maria Marcet?

Al voltant de la figura de Marcet s'ha construït un fals mite de persona altruista i paternalista, gràcies a l'elogi que ell mateix va escriure en la seva autobiografia *Mi Ciudad y yo*. Però qui era en realitat?

José Maria Marcet pertanyia a una família monàrquica, vinculada a la Unió Patriòtica. Entre el 1924 i 1925, durant la dictadura de Primo de Rivera, va ser regidor de l'Ajuntament de Sabadell i membre de la Diputació Provincial de Barcelona.

El 1936 s'afilià a FET-JONS i ingressà en els serveis d'informació militar. Amb la derrota de l'aixecament militar, marxà a França i s'enrolà voluntari a l'exercit franquista. Va lluitar sota la bandera de

la Falange. El 27 de gener de 1939 entrà a Sabadell com a militar vencedor encapçalant les tropes franquistes que van ocupar la ciutat. Va entrar a l'Ajuntament i substituï el bust de la República per una bandera espanyola.

El 1940 va ser nomenat primer tinent d'alcalde i alcalde accidental. El 1942, després d'haver organitzat una apoteòsica rebuda de Franco a Sabadell va ser nomenat alcalde, càrrec que va mantenir fins el 1960.

Dirigí el consistori amb mà de ferro i encapçalà una dura i àmplia repressió contra els vençuts, amb la depuració de nombrosos funcionaris municipals i mestres. Fruit d'aquesta repressió política, centenars de sabadellencs van

ser detinguts i empresonats i vàries desenes executats.

Va tenir un paper actiu a l'hora d'acabar amb els plans educatius i d'habitatges populars de la República i en la total desaparició del Bosc de Can Feu. En el seu període d'alcalde també es produïren diversos episodis de corrupció dins l'Ajuntament.

Marcet mai va amagar el seu suport al Tercer Reich i no va tenir cap inconvenient a rebre dirigents hitlerians que van venir a agrair el suport de les autoritats locals al règim nazi. Com correspon, saludava públicament amb el braç enlaire per evidenciar la seva ideologia feixista, tal i com ho acrediten nombroses imatges.

La Bassa a punt!

Les obres de la Bassa i del col·lector que hi passa per sota han estat una mostra de l'estat en què el govern Bustos va deixar la ciutat i de l'esforç que hi ha hagut de posar el nou govern per passar de la desídia a la renovació.

Durant 16 anys el PSC no havia substituït les rajoles deteriorades interiors del vas de la Bassa, les filtracions eren molt importants i minaven el

subsòl de la piscina fins a posar en risc la seva estabilitat i el sistema de depuració estava fora de normativa. L'estiu de 2015 es van perdre cada dia 290.000 litres d'aigua, equivalents al consum diari de 2.900 persones!

Les obres, que eren inajornables perquè posaven en risc la seguretat de la instal·lació i de les persones usuàries, s'han fet a contrarellotge, però han acabat a temps, malgrat les veus de l'oposició que deien el contrari.

Artèxtil

Una herència més de l'urbanisme a la carta del PSC

L'Artèxtil SA, coneguda com a Cal García-Planas, va ser una de les principals fàbriques llaneres de l'estat espanyol. Projectada per l'arquitecte Santiago Casulleres sota criteris d'estil racionalista va ser construïda l'any 1941. La zona dels despatxos, la gran nau adjunta i la xemeneia gaudeixen de protecció arquitectònica i declarats com a bé cultural d'interès local, BCIL, i per tant està garantida la seva pervivència.

El Planejament urbanístic de Sabadell de 1993 va qualificar de zona industrial tota la gran illa que ocupa la fàbrica, amb la finalitat de mantenir sòl industrial dins la ciutat amb altres tipus d'activitats productives. L'any 2008, però, aprofitant la davallada de l'activitat industrial, els seus propietaris, la família García-Planas Marcet, va impulsar una modificació del planejament vigent amb el total suport del govern municipal del PSC amb l'objectiu de requalificar d'industrial a residencial la meitat nord de la fàbrica que no està protegida.

Aquesta requalificació va ser aprovada l'any 2014 amb els vots favorables del PSC, CiU i PP. L'Entesa s'hi va oposar i va denunciar que es tractava d'una operació immobiliària maquillada sota falses "oportunitats". Les excuses eren mantenir els llocs de treball; construir un nou institut a la nau protegida, o la creació d'un *Projecte d'unitat creativa i multidisciplinària basat en la història i la tradició de la ciutat de Sabadell* a la zona dels despatxos.

El resultat de l'operació ha estat el total tancament de l'activitat industrial. La no construcció de l'institut per tractar-se d'un espai inadequat. La desaparició de l'espai destinat a la *Unitat creativa* i la venda de la part requalificada com a residencial a Solvia SA, la qual podrà construir 165 habitatges i 1.500 m² d'oficines.

L'Ajuntament obté la nau protegida de 4.500 m² sense saber a quin ús la destinarà i com a "torna" de l'operació se li endossa l'espai esportiu abandonat de les piscines de Nostra Llar, que també haurà de rehabilitar i mantenir.

Una operació més d'urbanisme a la carta, en el que els privats hi guanyen i la ciutat hi perd, que el PSC va practicar durant els successius anys d'ostentar el govern municipal.

El maig de 2016 el conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat va aprovar definitivament la modificació del planejament urbanístic i donava via lliure a l'operació immobiliària, sense que el nou Ajuntament tinguí cap marge de maniobra per evitar-la i sota la condemna d'una indemnització multimilionària a la propietat en cas de revertir-la.

Equipaments que estaven en situació irregular

El nou govern es va trobar amb una pila d'equipaments que estaven qualificats amb usos diferents als que tenen de fet. Per exemple, l'Antic Mercat de Sant Joan, en comptes de tenir qualificació d'associatiu, conservava la de "mercats-proveïment" o el Centre Cívic de la Creu Alta – Cal Balsach, es va construir sobre sòl que era esportiu segons el planejament urbanístic.

Aquestes i altres irregularitats semblants són una de les herències del PSC que el govern municipal ha d'anar endreçant. Així, el

Ple municipal va aprovar –amb l'abstenció dels 4 grups de l'oposició– la modificació MPG-115 per regularitzar aquesta situació.

Aquesta modificació implica evitar les expropiacions forçoses que han costat a la ciutat tants milions d'euros en els darrers anys sense que els anteriors governs busquessin alternatives, regula els usos d'equipaments que estaven disconformes i permet que els antics pisos dels mestres puguin ser incorporats a la bossa d'habitatges d'emergència.

La caserna és nostra

La Caserna és nostra, i la Volem

Bustos intenta especular amb la Caserna i empanxanega la cessió

L'antiga Caserna de la Guàrdia Civil és un dels molts temes que el govern del PSC va deixar en forma d'herència enverinada.

La Caserna va ser construïda per la ciutat i l'any 1928 l'Ajuntament la va cedir a precari a la institució armada condicionada a que s'hi allotgés. L'any 1945 la cessió gratuïta de l'Ajuntament es va elevar a escriptura pública davant notari, amb clàusula de reversió si la GC s'hi deixa d'allotjar.

L'any 1997, la Guàrdia Civil inicia l'abandonament de la Caserna i l'any 1998 l'alcalde Toni Farrés i el Director General de la Guàrdia Civil signen el conveni de reversió, el qual és ratificat pel Ple municipal. El 2 de juny de 1999 tot l'espai -Caserna, cavalleries i habitatges- és inscrit a favor de l'Ajuntament en el Registre de la Propietat nº 2 de Sabadell, el 100%, del ple domini per títol de reversió.

El PSC va segregar la parcel·la on hi ha ubicats els habitatges i en lloc de destinar-la al Parc de Salut la va requalificar per fer-hi habitatges de luxe. El Ple municipal de desembre de 2004 va aprovar la proposta amb l'única oposició de l'Entesa i un any després va iniciar la seva venda per 11 milions d'€ que va ser interceptada pel Contenciós interposat.

La Guàrdia Civil, coneixedora d'aquesta requalificació i que el destí d'aquest espai no seria el Parc de Salut sinó una operació especulativa, va sol·licitar la suspensió del requeriment de disponibilitat de la Caserna. Si bé mai van denunciar el conveni de reversió ni la inscripció en el Registre de la Propietat

En lloc de defensar els interessos de la ciutat, Manuel Bustos va signar un nou conveni amb el ministre de l'Interior Alfredo Pérez Rubalcaba, segons el qual

per recuperar la Caserna la ciutat regala-va 3 M€ i un solar municipal de 5.000 m² a Sant Pau de Riu-sec a la Guàrdia Civil per a construir una nova caserna.

Davant aquest fet, l'Entesa per Sabadell va interposar un recurs contenciós contra aquest conveni. Posteriorment s'hi van afegir CiU i ICV-EUiA. Gràcies a aquest contenciós es va paraitzar la venda dels 1.700 m² i la donació dels 3 M€ i del solar.

Un equipament municipal 17 anys abandonat

El resultat d'aquesta nefasta actuació dels governs socialistes ha estat que un equipament municipal tan important per la ciutat per les oportunitats d'ús que té, per les característiques arquitectòniques i per la seva ubicació estratègica, ha estat el progressiu deteriorament i la pèrdua de possibilitats d'haver-hi ubicat equipaments públics i fer un ús social dels 33 habitatges existents.

Volem la Caserna

El passat 10 de juny desenes de persones, pertanyents a diferents col·lectius, van entrar i ocupar l'antiga Caserna en un acte de reivindicació ciutadana i de denúncia dels seu estat d'abandonament. Un acte que va ser-

vir perquè la ciutadania conegués per dins les instal·lacions i es fes càrrec de les possibilitats que té aquest espai.

Ara cal que l'Ajuntament agilitzi les gestions per a recuperar la possessió d'un espai que és de la seva plena ti-

tularitat. Al mateix temps caldrà fer un exercici de propostes encaminades a veure quins serveis i necessitats són les millors per ser acollides a la Caserna i quina ha de ser la seva millor forma de gestió.

activitats de l'entesa

Sant Jordi 2017

L'Entesa va ser fidel a la celebració de la Diada de Sant Jordi i va distribuir materials de la campanya sobre memòria històrica i nomenclàtor, així com un punt de llibre obra del pintor sabadellenc establert a París Antoni Taulé. Des de fa 13 anys l'Entesa, amb la col·laboració de diferents artistes de la ciutat, edita el punt de llibre amb el lema "l'Entesa, una altra manera de llegir la ciutat".

Cafès-debat

El 8 de juny vam fer un nou cafè-debat, un format que ens permet fer tertúlia al voltant de temes de ciutat. En aquesta ocasió vam fer un breu balanç dels dos anys de legislatura i també vam valorar l'estat de les negociacions pel relleu a l'alcaldia.

Declaracions per la denúncia de Cal Balsach

Un any després de les denúncies malintencionades de Josep Ayuso, en nom del Grup municipal del PSC, i de l'excap de Planificació Urbanística, Maite Morao, Maties Serracant i tres tècnics municipals han estat citats a declarar pel Jutge instructor.

Recordem que l'excusa van ser suposats delictes de "prevaricació urbanística" i "tràfic d'influències" per la cessió de Cal Balsach al Casal El Tallaret, però la veritable motivació va ser la revenja d'Ayuso i Morao, ambdós imputats pel jutge que instrueix el sumari de Ca n'Alzina.

A les declaracions davant del jutge, el fiscal i advocats tant de la denunciadora Maite Morao com de les defenses, es va posar de manifest que les actuacions a Cal Balsach responien al compliment del mandat del Ple, que havia aprovat per unanimitat la cessió al Tallaret, i a les decisions dels tècnics municipals.

No podem passar per alt el fals anunci del PSC de "retirar-se del procés judicial", un fet que és jurídicament inviable –no es pot retirar una de-

núncia–, però que a més no ha anat acompanyat de cap mena d'escrit en seu judicial. S'ha limitat a un anunci en els mitjans per rentar-se la cara i confondre l'opinió pública.

Nosaltres tenim memòria. No podran amb la gent honesta!

... els temps estan canviant

L'Entesa també va estar present a l'ofrena a les víctimes del camp de concentració de Mauthausen

www.entesa.org

entesaxsabadell@gmail.com

facebook.com/entesapersabadell

[@entesaxsabadell](https://twitter.com/entesaxsabadell)

youtube.com/entesapersabadell

